

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 "		
Pe un pătrar de an 40 "		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 42 Pres. ex 1932.

IOSIF

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al Eparhiei ortodox-române a Caransebeșului.

Iubitului Cler și Popor Credincios,

Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Christos!

„Iară când va veni Fiul omului întru mărirea sa și toți sfinții îngeri cu dânsul, atuncia va șede pe tronul mării sale. Și se vor aduna înaintea lui toate neamurile și le va despărți pre ele unele de altele, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta sa, iară caprele de-a stânga”.

Mateiu cap. 25 v. 31—33.

Domnul nostru Iisus Christos, iubiții mei, după întrarea Sa solemnă, sărbătorească, în Ierusalim, încunjurat de mulțimea poporului, care își așternea pe cale hainele și ramuri de finic și striga: „Osanna fiului lui David”, n’a conținut zile de-a rândul a învăța și cuvânta mulțimei, ce venise la templu, pentru sărbătoarea paștilor. Cuvânta în templu și afară de templu înaintea învățăceilor Săi, a mulțimei și a fariseilor și a cărturarilor, pregătit fiind pentru jertfirea Sa pe Cruce, carea știa, că are să urmeze după câteva zile. În una din zile și anume, Miercuri înainte de Joia Patimilor, învățând pe învățăceii Săi și mulțimea ce-L asculta, a tras puțin la o parte perdeaua ce acopere taina cea mare a viitorului, a sfârșitului lumii, lăsând să se vadă felul judecății, cum va fi judecata cea din urmă, și cum va suna sentința judecătorului, adevăta a Sa.

Icoana acestei judecăți și sentința ce se va aduce ni-s’a arătat în sfânta Evanghelie, cetită la sfânta Liturgie din Dumineca lăsatului de carne. Și anume:

Din întreaga omenime înfățișată la judecată, Judecătorul va așeza de-a dreapta Sa pe cei drepți, iară de-a stânga Sa pe cei păcătoși. Și sentința ce o va rosti asupra celor drepți va suna: „*Veniți binecuvântații Părintelui meu, moșteniți împărăția, care este gătită vouă dela întemeierea lumii*”¹⁾. Iară asupra celor păcătoși va rosti sentința: „*Duceți-vă dela mine blăstămaților în focul cel vecinic, care e gătit diavolului și îngerilor lui*”²⁾.

1) Mateiu c. 25 v. 34.

2) Mateiu c. 25 v. 41.

Fericitoare sentință pentru cei dreapți, și înfricoșată sentință pentru cei păcătoși !
Și amândouă sentințe vor fi motivate. Judecătorul drept va arăta motivele și pentru întâia și pentru a doua sentință.

Și cari sunt motivele pentru aceste două sentințe ?

„Am flămânzit“ — zice Judecătorul în motivarea sentinței Sale, rostită asupra celor dreapți — „și mi-ați dat de am mâncat; însătoșat-am și mi-ați dat de am băut; străin am fost și m'ați primit; gol și m'ați îmbrăcat; bolnav am fost și m'ați cercetat pe mine; în temniță am fost și ați venit la mine“³⁾). Acestea sunt motivele sentinței fericitoare. Dară ei nu știu să-i fie dat de mâncat și de băut Judecătorului, să-L fie primit, îmbrăcat, cercetat, când era bolnav, sau să fie venit la Dânsul, când era în temniță. Și Î-l întreabă zicând: „Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit, sau însătat și Ți-am dat de beut; sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat; sau când Te-am văzut bolnav, sau în temniță și am venit la Ține?“

Și atunci, Domnul Iisus, Împăratul-Judecătoriu, le explică lămurindu-i: „Adevăr zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintre acești frați mai mici ai mei, mie ați făcut“⁴⁾). Și când face Judecătorul amintire de frații cei mai mici ai Săi, și-se pare că vezi pe acești frați mai mici, fost miluiți și ajutați, cum stau și fac mărturia facerilor de bine, de cari s'au împărtășit, și cum se recunosc acum unii pe alții, miluitorii și miluiții.

Iară motivele sentinței rostite asupra celor păcătoși, sunt contrariul faptelor celor dreapți, căci zice Judecătorul: „Am flămânzit și nu mi-ați dat să mănânc; însătoșat-am și nu mi-ați dat să beau; străin am fost și nu m'ați primit; gol și nu m'ați îmbrăcat; bolnav și în temniță și nu m'ați cercetat“⁵⁾). Dară nici aceștia nu știu să se fie făcut vinovați de cele ce li-se pune în sarcină și așa Î-l întreabă: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetoșat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu am slujit Ție“⁶⁾).

Împăratul-Judecătoriu le răspunde și acestora: „Adevăr zic vouă, încât nu ați făcut unuia dintre acești mai mici, nici mie nu ați făcut“⁷⁾). Și aici iarăși ai impresia, și-se pare că îi vezi pe săracii fost răspinși și neajutați în viață de cei acum osândiți, și cari acum recunoscându-i stau rușinați. Și încheie Mântuitorul adresându-se ascultătorilor zicând: „Și vor merge aceștia în munca de veci, iară dreapții în viața de veci“⁸⁾).

Perdeaua, vâlul tras pe un moment la o parte, s'a lăsat iarăși asupra marei taine a viitorului, ce ne așteaptă pe toți oamenii.

Dară, după ce ni s'a lăsat să privim un moment cu ochii sufletului nostru icoana județului din urmă și să auzim cele două sentințe, ce se vor rosti de Domnul nostru Iisus Christos, ca Împărat-Judecător, șezând pe tronul Măririi Sale, poate se va afla cineva să-și zică: cum pot să fie aceste motive atât de cumpănitoare, încât să justifice de o parte fericirea vecinică și de altă parte munca vecinică? Da, sunt foarte cumpănitoare. Faptele înșirate în motivare, sunt roadele iubirei față de aproapele, din care iubire omul face faptele îndurării, milei, trupești. Și noi vedem, că aici Domnul nostru Iisus Christos în nemărginita-i iubire de oameni, se identifică, se aseamănă cu cei săraci și nenorociți, flămânzi, însetați, goi, bolnavi și în închisori; îi numește frați mai mici, și spune apriat și deschis, că ceace s'a făcut, sau nu s'a făcut, acestora, Lui Însuși s'a făcut, sau nu s'a făcut. Îi numește frați mai mici și Î-și arată mila Sa față de ei, precum Mântuitorul Însuși în întreaga Lui viață pământească a dat dovada milei Sale. Căci, în călătoriile Sale învățând mulțimea și vindecând pe bolnavi și neputincioși, văzând popoarele i-s'a făcut milă de ele, că erau obosite și împrăștiate ca oile ce nu au păstori⁹⁾), ne spune sfântul evangelist Mateiu. Tot sfântul evangelist Mateiu ne spune, că Iisus ieșind din deșertul unde se retrăsese la auzul morții lui Ioan Botezătorul, a văzut mulțimea mare și i-s'a făcut milă de ei și a vindecat pe bolnavii lor¹⁰⁾. Iară sfântul evangelist Luca ne spune, că Iisus mergea în o celate, ce se chiamă Nain, și apropiindu-se de poarta cetății scoteau pe un mort, unicul fiu al mamei sale văduve. „Și văzându-o Domnul, i-s'a făcut milă de ea și i-a zis: nu plânge“, apoi apropiindu-se de mort l-a înviat și l-a dat mamei sale¹¹⁾. Cât de înduioșitoare e mila Mântuitorului față de sărmana mamă văduvă! Și din pilda Mântuitorului vedem, că faptele milei trupești trebuie să isvorască din iubirea curată față de aproapele nostru, iară nu din

3) Mateiu c. 25 v. 35-36.

4) Mateiu c. 25 v. 37-40.

5) Mateiu c. 25 v. 42-43.

6) Mateiu c. 25 v. 44.

7) Mateiu c. 25 v. 45.

8) Mateiu c. 25 v. 46.

9) Mateiu c. 9, v. 35-36.

10) Mateiu c. 14 v. 14.

11) Luca c. 7 v. 11-15.

dorul de a fi văzut, din mândrie sau din silă, căci cele isvorite din dorul de a fi văzut, din mândrie sau chiar silă, sunt ca niște flori măestrite, pentru ochi, dară fără miros desfătătoriu. Din inimă plină de dragoste să isbucnească, cum isbucnește, țisnește izvorul bogat, curat, limpede și răcoșioriu din cănul nuntelui; acestea sunt adevărate flori mirositoare, desfătătoare de suflet și ele pregătesc calea și deschid porțile spre fericirea vecinică. „*Luați aminte*“, -- zice Domnul nostru Iisus Christos -- „*milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, ca să vadă ei, iară de nu, plată nu veți avea dela Tatăl vostru, Carele este în Ceruri. Deci, când faceți milostenie, nu trâmbița înaintea ta, precum cei fățarnici fac în adunări, și în uliți, ca să se mărească de către oameni; adevăr zic vouă, că î-și iau plata sa*“¹²⁾. Iubirea față de aproapele, carea ajută pe cel flămând și însetat, pe cel gol, boinov străin și întemnițat, pe cel în primejdie și strămtoare, este mlădița, carea răsare din trunchiul pururea verde și sănătos al iubirii de Dumnezeu, din care î-și trage suc de viață și aduce roadele bogate ale îndurării, milei trupești.

Acela, în inima căruia mlădița iubirii față de aproapele viază, trăește încolțind din trunchiul pururea verde și sănătos al iubirii de Dumnezeu, aducând roade bogate, împlinește cu adevărat întâia și cea mai mare poruncă, carea după cuvântul Mântuitorului e: „*Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău*“ și „*să iubești pe de aproapele tău ca pe tine însuși*“, carea, tot Mântuitorul ne spune în legătură cu cea dintâiu, e „*a doua asemenea celei dintâiu*“¹³⁾.

Din cele de până aci puteți vedea, iubiții mei, că motivele sentinței Judecătorului, care e Iisus Domnul, sunt într'adevăr cumpănitoare, căci numai acela poate să moștenească împărăția, să se împărtășiască de fericirea vecinică, care a iubit și iubește pe Dumnezeu, și a dat și dă dovada acestei iubiri prin iubirea față de aproapele; iară acela, care în viața lui n'a dat și nu dă dovada iubirii de Dumnezeu, nu poate avea parte de împărăția, de fericirea cerească, ci va avea să sufere munca vecinică.

Și, iubiții mei, vedeți, Mântuitorul Iisus trage perdeaua, vălul, și ne lasă să vedem judecata ce va să fie, și se declară pe sine de judecătoriu la a doua a Sa venire, și aceasta o face Miercuri, înainte de Joia Patimilor, atunci, când vrăjmașii Lui să pregătesc, să-L prindă și să-L judece la moarte. El, care în viața Lui pământească a fost numai iubirea și mila întrupată, și care acum să arată a fi judecătoriu lumii la a doua a Sa venire, va fi prins mânezii sara și va fi judecat la moarte în dimineața zilei de Vineri, de aceia, cari în viața lor n'au știut ce e iubirea și mila față de aproapele. El, judecătoriu lumii va fi judecat, de cei, pe cari El îi va judeca.

Sfânta noastră Biserică, iubiții mei, foarte înțelepțește a rânduit, ca icoana judecării din urmă să ni-se arate cu cuvintele Mântuitorului, în Dumineca lăsatului de carne, după carea se intră în sfântul și marele Post al Patruzecimeii, Păresemilor, Postul sfintelor Paști.

Căci, iubiții mei, suntem cu toții oameni păcătoși; nimenea nu e drept fără numai unul Dumnezeu. Oameni fiind, ușor alunecăm spre păcat, fie cu cuvântul, fie cu fapta. Copleșiți de grijele lumești, sau adânciți în bunurile și desfătărilor lumești, nu grijim de ale sufletului dând uitării învățăturile Mântuitorului Iisus, predate de sfânta noastră Biserică, și așa alunecăm de pe cărarea ce duce la mântuire.

Postul e așezat pentruca să ne aducă aminte de îndatoririle sufletești, să ne aducă aminte, că nu suntem cetățeni stabili pământești, ci, că în această viață avem să ne pregătim pentru de a fi cetățeni ai împărăției cerești. Și îndeosebi, la începutul Postului sfintelor Paști, însuș Mântuitorul Iisus, Judecătoriu, ne arată, ce să facem pentruca la judecată să fim aflați vrednici de a moșteni împărăția cerească.

Deci, în decursul Postului sfintelor Paști să ne reculegem, iubiții mei, și privind la viața și faptele noastre din trecut, să ne dăm silință a aduce viața și faptele noastre în consonanță, conglăsuire cu învățăturile Mântuitorului Iisus, împlinind porunca Mântuitorului: „*Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău. Să iubești pe de aproapele tău ca pe tine însuși*“¹⁴⁾.

La împlinirea acestei a doua porunci, ca izvoritoare din cea dintâiu, cu carea e asemenea, după cum ne spune Mântuitorul, să ne îndemne cu totdeadinsul împrejurările

12) Mateiu c. 5, v. 1-2.

13) Mateiu c. 22 v. 37-39.

14) Mateiu c. 22, v. 37-39.

vieței de astăzi, când sunt atâtea lipsuri între noi, căci așa ne vom câștiga comoară în ceriu, și liniște sufletească, conștiință curată, aici pe pământ.

Dară, iubii mei, țin de lipsă să vă atrag luarea aminte și asupra datorinței noastre izvorite tot din iubirea față de Dumnezeu și de aproapele, ca această iubire să se arate și să se exercite, practice, nu numai prin sprijinirea celor lipsiți, nu numai prin alinarea suferințelor fraților noștri, cu care Iisus Mântuitorul se identifică, nu numai prin împlinirea faptelor îndurării, milei trupești, ci și prin reținerea nu numai cu fapta ci și cu cuvântul dela tot, ceeace ar măhni, jigni, ar vătăma, ce ar produce pagubă morală sau materială, de aproapelui nostru, căci toate acestea sunt contrare iubirei de Dumnezeu și de aproapelui. Dacă nu putem să ajutăm de aproapelui nostru cu fapta, sau cu cuvântul, nici să nu-i stricăm.

Le ating acestea, iubii mei, pentru că s'au înmulțit semnele vrăjmașiei, carea începe să stăpânească între oameni. Așa, nu arareori cetim și auzim despre prădăciuni, furtișaguri, bătăi și chiar omoruri, și unele păcate, despre cari nici pomenire n'ar trebui să se facă între creștini.

Iubirea de câștig și de avere îndeamnă pe mulți să alunece de pe calea fricei fiești și iubirei de Dumnezeu, și a iubirei de aproapelui și astfel asupresc pe săraci, văduve și orfani, scurtă pe cei neajutorați și se ating de averea străină, a de aproapelui, alunecând unii și la ucidere, de o parte, iară de altă parte îndeamnă pe cei cu îndatoriri materiale față de alții, ca să se sustragă dela aceste îndatoriri, și se nu-și împlinescă îndatoririle luate, promisiunile făcute. Durere, s'au aflat și să află și de aceia, cari nu numai din ură sau din răzbunare, au făcut și fac rău și pagube în persoana și averea altora, însuși făcându-se judecători și răzbuunători pentru vr'o adevărată sau închipuită neîndreptățire suferită. Nu lasă lui Dumnezeu, unicului judecătoriu, judecata și pedeapsa, ci ei se substituiesc de judecători și pedepsitori. Judecata și pedeapsa e a lui Dumnezeu, căci majestatea dumnezească e vătămată prin nelegiuirile, nedreptățile ce se fac. Unii ca aceștia să-și aducă aminte de cuvintele Mântuitorului Iisus, Care zice: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, grații de bine pe cei ce vă grădesc de rău pe voi, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi și vă rugați pentru cei ce vă asupresc și vă gonesc pe voi, ca să fiți fiii Tatălui vostru, carele este în ceriuri”¹⁵⁾. Iară Sfântul apostol Pavel învață: „Nu răsplățiți nimănuia cu răul pentru rău... Nu vă răzbuunați singuri, iubiiților, lăsați mânia, căci scris este, a mea este răzbuunarea, zice Domnul. Dară, dacă flămânzește vrăjmașul tău, dă-i de mâncare; dacă însătoșează dă-i de băut... Nu te lăsa biruit de rău, ci biruește răul cu binele”¹⁶⁾. O iubii mei, urâciuni sunt înaintea Domnului toate faptele rele, faptele contrare fricei și iubirei de Dumnezeu și contrare iubirei față de aproapele, și faptuitorii nu vor avea cu ce să se desvinovățească, cu ce să răspundă înaintea dreptului Judecătoriu, Care tuturora va cere la timpul său socoteala faptelor, și fiecăruia va răsplăti după faptele sale.

Având toate acestea în vedere, vă îndemn din nou, iubii mei, ca în decursul sfântului Post în care am intrat, să vă reculegeți și să vă curățiți de păcate, luând hotărîrea de a nu călca porunca Mântuitorului, care cere iubirea deaproapelui, ci să o împliniți, și să arătați și iubirea voastră față de Dumnezeu, mărturisindu-vă păcatele și împărtășindu-ve cu preacuratul Trup și scump sângele Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Christos, Carele pentru spălarea păcatelor noastre pe muntele Golgota, pe Cruce fiind răstignit, Și-a vărsat scumpul Său sânge prin jertfa adusă, ca astfel, cu curățenie și vrednicie creștinească să fiți din nou martorii sfintelor Patimi ale Mântuitorului, cari ni se vor desfășura în săptămâna Patimilor, și a măritei Lui Învieri, bucurându-vă cu bucurie duhovnicească; ceeace eu, nu din vrednicia mea, ci din marea milă a lui Dumnezeu, Arhiereul vostru, rugându-mă lui Dumnezeu, din toată inima vi-o doresc.

Darul Domnului nostru Iisus Christos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți. Amin!

Impărtășindu-vă binecuvântarea noastră arhierească.

Al vostru tuturor

Caransebeș în Reședința Noastră episcopescă, la începutul sfântului și marelui Post al Patruzecimei din anul 1932, iară al Arhipăstoririi Noastre al doisprezecelea.

Cu dragoste părintească

Dr. Iosif Tr. Badescu

15) Mateiu c. 5 v. 15.

16) Romani c. 12 v. 17-21.

La trecutul diecezei Caransebeşului.

De: **Dr. Ştefan Pop**

(Continuare)

În 1667 când ţarul Alexandru Mihailovici, mazili pe evseviosul patriarh Nicen, pentru că corectase fundamental cărţile liturgice şi horali, viţiate şi alterate grosolan de superstiţiile şi enormităţile mongolilor şi tătarilor, cu cari aveau ruşii contact continuu, până prin 1480, Ligaridi fu încredinţat a face pre procurorul bisericii şi al statului, în sinodul naţional şi anticanonic. La această judecată au participat: patriarhii Macariu al Antiohiei şi Paisie al Alexandriei; invitaţi de ţar, apoi întâmplător au mai luat parte şi mitropolitul nostru din Iaşi, Ghedeon; care era acolo în delegaţii de a statului.

La invitarea lui Ligaridi³⁴⁾, în 1683 Dosoftei patriarhul Ierusalimului, trimite în Moscva pe savanţii greci fraţii Lichudi, pentru a fi puşi profesori la şcoala de acolo. În călătoria lor aceşti mari teologi, se abătură la curtea lui Şerban vodă, în Decembrie 1683; care tocmai atunci se întoarse acasă dela asediul turcesc al Vienii, unde avu rolul de³⁵⁾ „*Meş Fuleţi*“, cum nimerit îi plesneşte în faţă, un scriitor catolic pseudonim, acum 45 de ani.

Unul din amintiţii fraţi, oaspeţi, Solronie Lichudi, pronunţă drept mulţămită şi recunoştinţă a creştinătăţii biruitoare, în faţa voivodului, discursul său învăpăiat „Bucuria Obştească“.

Călătorii şi oaspeţii lui Şerban vodă, fură ajutaţi în secret de el, ca să dăe târcoale şi prin Adeal, unde discutară cu diferiţi teologi trei luni de zile, chestii de dogmatică diferenţială, de pildă despre Filioque. Habotnicii ortodoksi, căzându-le în drum Lembergul, nu se putură stăpâni să nu viziteze şi pe regele Ioan Sobietchi, şi acolo să se întâlnească cu Duca Vodă surghunitul Domn al Moldovei. În faţa domnitorilor se disputară cu iezuiţii curţii şi relatară mulţumiţi lui Dosoftei, că au învins pe iezuiţi³⁶⁾.

În Moscva fraţii Lihudi se încurcară mai târziu în lungi şi subtile discuţiuni cu Ioan Bielovodski, mândria teologilor ruşi; mai ales privitor de Sfânta Cuminecătură, erau neînţelegerile mari şi primejdioase! Ţarul Teodor Mihailovici se vede îndemnat a apela la aucto-

ritatea mare a lui Milescu, carele petrecea atunci în Moscova³⁷⁾.

Pantelimon (Paisie) Ligaridi, acum în cele din urmă ajuns mic-mare al ierarhiei ruseşti şi vechi prieten cu Milescu şi cu alţi erudiţi, pe semne a fost un unit ascuns, cel puţin o bună vreme la început până şi-a dat arama pe faţă!

Aş îndrăzni a zice, că dânsul prin obreptiune a vârât în Pravila de Târgovişte încisa curioasă, de care începând cu episcopul unit al Orăzii Dr. Iosif. Pap Szilágyi, (†1871 până azi se folosesc românii uniţi şi după ei se iau şi unii teologi mari latino catolici, că adecă *sinodul dela Florenţa din 1439, e recunoscut de Pravila şi e îndus şi articulat de ea ca sinod ecumenic al optălea!*?

Este adevărat, că e indus, că e înşirat şi cvalificat de acest codice disciplinar sinodul amintit, ca sinod al optălea a toată lumea, în glava (cap.) CCCLXXXVIII (388).

Ci chiar aci unde e: indus, cvalificat şi codificat ca al 8-lea „săbor“, tot aci şi tot așa e: descris, ca „**săbor rău**“, e combătut şi reprob, şi închee textul glavei „...şi așa se făcu împreunarea nu împreunare ci despărţire“.

Mai avem de relifat apoi, că deşi glava 388 la punct 8 articulează sinodul Florenţei din 1439 ca „*Săborul a optălea*“³⁸⁾; totuşi la titlul general al glavei 388, titlul colectiv pentru toate 8 sinoade a toată lumea, Pravila îl are formulat așa:

„*Pentru cele 7 sfinte şi a toată lumea săboară, când s'au făcut şi pentru ce*“.

Să nu fie trecută cu vederea apoi circumstanţa, că adecă, pe frontispiciul Prăvilii din vorbă, încă numai de 7 săboare se scrie. Nu 8, ci numai 7 indică titlul cărţi³⁹⁾; şi „*tho' last, not least in love*“!⁴⁰⁾ Chiar să nu fie așa formulată glava, precum de fapt e — şi îndatăş vom arăta cum e — să nu se uite, că Pravila e lege eisciplinară şi nu dogmă ori că barem carte simbolică; ba de bun timp încoace în mare parte, nici de fapt, nici de drept nu mai e „*Codice de Legi*“, nu mai e „Indreptarea Legii“ cu Dumnezeu, cum își dă ea titlul, ci e numai *izvor de drept*, şi nu carte de „dreptate materială“, cum a avut onoarea a fi odinioară.

(Urmează)

37) *Pascu*, ibidem 91.

38) E scris „*Săborul aopta*“, adecă acordat cu feminin căci în: greceşte şi latineşte acest substantiv e feminin!

39) Când scriu acestea im stau înainte ediţiile: din 1652 şi cea cu litere latine „*Lucrătorilor Asociaşi*“, „*dela Tipografia Curţii*“. Anul însă nu e indicat.

40) *Shakespeare*, în Iuliu Cezar, III. 1. — Deşi la urmă, dar totuşi nu cel din urmă pentru inima mea.

34) *Pascu*, o. c. 91.

35) Dr. *Nerset Marian*, *Pravoslavia Română* faţă cu Dreapta Credinţă Română. Cernăuţi 1886, pag. 58.

36) *Stăniloae*, I. c. 234 şi 238. *Iorga*, Ist. bis. rom., vol. I, ediţia I, o. c. pag. 385; 406 şi 412.

Din trecutul nostru.

de: **Dr. Dimitrie Cioloca.**

(Continuare)

Și Cine depărtează pre om dela Scaunul cel de judecată a Pocăinții? Mândria. La scaunul de Ispovedanie unde Preotul în Locul lui Dumnezeu judecă Păcatele omului cele întru ascuns făcute, unde se cade a se sfii, a să rușină și a să aplecă, și Preotului, care iastă un om ca și el, la picioare a cădea presine vrednic de pedeapsă a să cunoaște, Pocăinței și Canonului, care isă însărcinează fără împotrivire a să supune. Poate Mândrul acestea se le suferă? Nici într'un chip. Și de aceea nici nu se apropie la Scaunul de Ispovedanie, și de cumva din obicei sau din altă silă se și apropie; El păcatele cele mai mari le tănueste, și se face fur de cele sfinte, și iată acest rod aduce lui Mândria.

Când voi stă a înșără toate răutățile ce es din Mândrie, știu che nici când nu le voi putea sfârși, ci le voi spune cu un Cuvânt din Sfânta Scriptură, care toate le încheie: scrie înțel: Sirah în Cartea sa cap. 10, stih 13 „începutul și izvorul păcatului iastă Trufia“. Pentru aceea cu Temei putem zice, che Iadul iaste plin cu Trufași, și Trufia iastă înălțimea cea înfricoșată din carea oameni cei mai mulți se răstoarnă și se prăvelesc în Adânc. Isaia au văzut aceasta cu Duhul cel prorocesc când au zis la 5, 15 „Sau lărgit Iadul Sufletul seu, și sau dășchis Gura sa fără de încetare și se vor pogori cei slăviți, și cei mari, și cei înalți“. Aicea grăiaște prorocul de însaș Trufia, pentru che aceasta iastă Izvorul celorlalte răceți. Deci oare ce iastă Pricina, de Mândria iastă Izvor de obște a tuturor răutăților și vrăjmașă tuturor bună-tăților? Pricina cea mai de căpetenie iastă, pentru che Mândria iastă vrăjmașă și Darului lui Dumnezeu.

A doao parte.

Dacă voim a fugi dela Rău, și poftim a ne câștiga Bunătăți, și din zi în mai buni creștini sene facem, așa de trăbuiță iastă noao spre aceia se avem osebit Dar și Puternice mijlociri de mântuire. Inșă acestea le dă Dumnezeu numai celor Smeriți, iară dela cei Măreți le depărtează, după cum zice sf. Apostol Iacov; 4, 6: Domnul Mândrilor stă împotriva, iară Smeriților le dă Dar, pentru che cei Mândri se înalță cu gândul lor, și se țin pre sine ca niște Dumnezăi, și aceasta socoteaște Dumnezeu ca o în-trarmare asupra Drepteți Sale, checi această înălțimea numai însuși Măririi sale se cuvine. Pentru aceea zice Domnul: Eu voi lua dela Ei Darul meu, și le voi arăta ce sânt Ei singuri dela Sine; voi lesă pre ei în slăbiciunile lor și vor cădea dintrun rău întraltul, de aceia au zis prin Varuh; 5, 7. „Che Dumnezeu au rânduit se smerească tot muntele înalt“. Și aceasta iastă forma cu carea Dumnezeu ocărmuește Lumia, celor Smeriți a fi întru ajutori cu Darul seu, iară pre cei Trufași a lăsa în Slăbiciunile lor, și cu această formă va ocărui în veac. Se ne aducem aminte de acel Soare Luminos, de Luțiferul, carele era făptura cea mai aleasă alui Dumnezeu, frumuseața Ceriului, Maimarele ingerilor, cum de odată au pierdut toată Slava și Mărirea lui: Zicea întru Inima sa, Suimăvoi în Ceriuri și voi pune scaunul meu mai pre sus de Stealele lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu îndată Iau lăsat

pre el seș simtă Nimicul lui, și din închipuita lui Mărine, Iau lăsat se cază în Adâncul cel mai dede-supt, pentru che așa au rânduit Domnul se smerească pre tot Muntele înalt. Cine au pogorât pre Strămoașa Maica Noastră Eva în stricăciunea, au nu trufia. Pentru che zicea, despre Pomul acesta, nu voi muri eu precum au zis Dumnezeu, ci mă voi face asemenea lui Dumnezeu.

(Va urma).

Strica-voiu jitițele male și mai mari le voiu zidi!

Gândiri răslețe

de preotul **Sinesiu Bistreanu.**

„Și a zis lui oare care din popor: Învățătorule, zi fratelui meu să împartă cu mine moștenirea! Iar El a zis lui: Omule, cine m'a pus pe mine judecător sau împărțitor preste voi! Și a zis cătră ei: Vedeți și vă ferți de toată lăcomia, că nu întru a prisosi cuiva din avuțiile sale este viața lui“ Și a zis pildă lor: Unui bogat i-a rodit țarina. Și cugeta întru sine zicând: „Ce voi face, că n'am unde aduna rodirile mele?“ Și a zis: „Aceasta voi face: Strica-voiu jitițele mele și mai mari le voi zidi și acolo voi strânge toate rodirile mele și bunătățile mele și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pe mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te!“ Iar Dumnezeu i-a zis lui: „Nebune! Întru această noapte sufletul tău vor să-l ceară dela tine; dar cele ce ai gătit a-le cui vor fi?“ („Iesus Christos“ după Dr. P. Barbu).

Eul nostru fizic e preste seamă de ambițios și egoist, ar vrea totul, și nimic pentru tovarășul său, al doilea eu; deși noi ar trebui s'o știm, că eul al doilea este cel de căpetenie.

Și e continuă luptă între acești doi eu-ri, ce alcătuiește la olaltă omul, adevă întru corp și suflet, și cam în genere victoria e pe partea corpului, că așa pretind josnicele interese a acestui monstru, ce l-i zicem noi corp.

D'apoi pe mine nu mă surprinde, că barem acum la bătrânețe am început a cunoaște rostul luptei între acești doi.

Și tânăr fiind, nisuești... și te pornește un îndemn ca să satisfaci dorințelor momentane și vizibile a corpului, și așa încerci mereu să-i lărgești aripile.

Ulterior ne convingem, că cugetul e aievea adevăratul stăpân; iar corpul ar fi să înfățișeze pe robul. Iar că acum la bătrânețe mi-am deschis bine ochii, par'că și încep adevărata viață.

Mereu se ivesc zorile zilei, deși umbra nopții tot mai încearcă a opăci ivirea luminei, cu motivarea ca să-mi împedecă mântuirea, și să devin un atom ce se pierde în neant.

Mă mângâi cu vorba acelu înțelept ce susține, că: câtă vreme e cineva capace a comite câte o nebulie, un act ce ulterior îl regretă, totuși acel cineva e de preferat aceluia ce nu posedă sânge cald în sine.

Și e bine că mă mai pot mângâia!

Eul cel superior din mine este sufletul; iar cel trecător, mai josnic, e corpul.

Ambii sunt asociați pe durata întregii mele vieți, dar stăpânul e sufletul ca susținătorul vieții, a puterii de gândire și de lucrare. E motorul ce pornește corpul.

Și m'am pus pe muncă cu o stăruință uimitoare, dar ulterior m'am convins că am deraiat, rătăcisem drumul, și în loc să agonisesc pentru eul cel superior,

cel nevăzut și spiritual, cu surprindere deosebită mă convinge-i ca stric jînițe (magazine), ca mai mari să le zidesc, să leărgesc...! Și pentru cine? Pentru un corp care n'ajunge la înălțimea de 1'60—1'70 metru. Pentru o enormă materie, carne și oase, cari v-or dispărea.

Și am dat uitării sufletul, carele nici nu e proprietatea mea ca să dispun de dănsul, ci e proprietatea atotputernicului Făcător.

Și par'că contemplez cu ochii mei sufletești, pe Acest milostiv Făcător, câtă bucurie avuse la crearea mea — ca om —, iar acum e înzădarnică așteptarea: că oare îi dovedesc iubire?

Și, păcătos ce sunt, deși sunt bătrân și foarte aproape de sfârșit, nu m'am nisuit de fel spre adevărata fericire, carea susțâ în liniștea sufletului meu.

Strica-voiu jînițele mele, mi-am zis; iar Creatoriul și Mântuitorul, carele ca proprietar e îndreptățit a dispune de proprietatea sa, care e sufletul meu, așa cum — bunăoară — dispune păstoriul de oile sale;... va hotărî: „Nebune, într'această noapte, sufletul tău vor să-l ceară dela tine...”

Agronomul cel bogat din sf. evanghelie, era în grozavă rătăcire, că își uitase de adevărata menire a sufletului său, carea nu susta în a mânca și a bea și a se veseli.

Acest agronom se împrietenise mult cu agrul său rodnic, cu moșiile încărcate de fructe, și adunând mereu în magazinele sale, își pierduseră noțiunea: că om fiind, mai are și o altă cheimare p'acest pământ.

Îl cucerise una dintre cele șapte păcate de căpetenie, adecă lăcomia.

E scadența, oara morții e aci, nou termin nu se mai oferă, și ne zice cineva: Trimis sunt a-ți lua sufletul, ... unde l-ai pus? Nu cumva l-ai pierdut? Ei da, te-a biruit patima lăcomiei cei nesățioasă. Vrei să agonisești tot mai mult pentru corpul cel destinat putrezirii!

Și de am greșit, pierzând din vedere adevărata mea menire ca om, deci sunt și eu un josnic egoist. Mă mângăie împrejurarea că nu sunt numai eu și bogatul din evanghelie.

Am perfida plăcere că în presinte și mai ales după crâncenul război, mai nimeresc mulți-mulți de teapa mea, cari își ziceau: Strica-voiu jînițele mele...!

(Urmează)

Timișoara, la 4 Martie 1932.

Stimate Domnule Profesor,

Am onoare a Vă comunica marea bucurie, ce mi-a-ți cauzat, prin adresa D-Voastră din 21 Februarie a. c., alegându-mă membru onorar al vechei și prea merituosei „Societăți române de cântări și muzică din Caransebeș”. Mulțumindu-Vă, pentru onoarea ce mi-a-ți făcut, Vă rog să binevoiți a comunica Onor. Comitet, că sunt profund mișcat de această cinste ce mi-a făcut și Vă asigur și pentru viitor de tot sprîjinul și sollicitudinea mea.

Cu frățescă dragoste

SABIN V. DRĂGOI

D-Sale Domnului

Prof. Constantin Vladu
la Teologie

CARANSEBEȘ

Ce este un concordat cu Vaticanul?

de **Isaia Suru.**

Dar ei mai mult ca influența Vaticanului să nu le fie ostilă pentru nelegiuirile ce le săvârșesc.

La Roma există și o anumită școală de diplomatie numită „Academia Pontificia dei Nobili Ecclesiastici” întemeiată la 1701 și reorganizată la 1879 de papa Leon XIII. Un profesor care funcționa la această școală, iată ce zice într'o carte a sa: „prin mijlocul nunților guvernele obțin dela Sfântul Părinte concesiuni speciale. Prin intervenția lor, ei (guvernele) pot obține dela supușii lor, ceea ce în zadar ar fi încercat să obțină pe căile obicinuite; mai ales în țările cu guvern constituțional în cari Parlamentul este atotputernic, nunțul poate să intervîie ca să procure guvernului majoritatea, fără de care guvernul ar cădea dela putere. Raporturile nunțului cu Episcopatul poate produce aceste surprize, adică procură victoria unui guvern învins sau căzut²⁶⁾. Insași catolicii recunosc ca motive de ordin politic influența ce o poate exercita asupra credincioșilor, dacă nu i-se recunoaște Vaticanului vre-un drept ce pretinde că e al său²⁷⁾ și această influență în caz de nerăspundere a concordatului poate duce și la tulburări lăuntrice²⁸⁾).

Astfel papa profitând de împrejurări, caută să i-se dea avantaje — privilegiile — tot mai multe, pe cari totodată vrea să le și asigure prin tratate internaționale. Din felul cum e motivată de catolici rațiunea existenței concordatelor, își face impresia — întocmai cum fac uniții astăzi — doar dreptul la existență îl cere, pe când dacă cercetezi chestiunea în fond, reese cu totul altceva.

Statul — zic catolicii²⁹⁾ — chiar cu prețul unor largi concesiuni făcute de Biserica, având în vedere și slăbiciunile oamenilor, poate împiedica Biserica în activitatea ei și ca ea să-și poată îndeplini misiunea ei specială, trebuie ca libertatea ei să fie garantată. Astfel Biserica se vede silită a intra în tratative și a încheia concordate pentru a obține din partea Statelor recunoașterea și liberul exercițiu al drepturilor sale. Dar ne întrebăm, recunoașterea căror drepturi? Biserica catolică susține dreptul superiorității Bisericii față de Stat, că singura Biserica adevărată e numai Biserica catolică, numai în Biserica cato-

26) Mons. Giobbio „Leccións de diplomatie eclesiastică citat din „Courte Histoire de Christianisme” de Albert Hontui p. 107 după T. Popescu Concordatul pag. 12.

27) Reiner 680.

28) Idem 663.

29) J. Demeuran o. c. p. 325 sq.

lică se poate omul mântui și e singura Biserică, care are dreptul de a fi *dominantă a Statului*.

Plecând dela acest exclusivism, pretind, că Statul e obligat să fie în sevicul Bisericii catolice, în slujba prozelitismului catolic. Acest lucru l-au și exprimat în concordate când li s'au dat posibilitatea. Așa de exemplu în concordatul cu Venezuela³⁰) zice: „guvernul Venezuelei va purta grijă prin orice mijloace (omnibus quibus poterit modis) de convertirea la credința catolică și de catehizarea necredincioșilor ce se află pe teritoriul Statului“, iar concordatul cu Ecuador³¹), cuprinde dispoziții tot de asemenea nuanță. Chiar și în ajunul Crăciunului anului 1930, papa a ținut o cuvântare cardinalilor în care a vorbit pe lângă altele și despre propaganda protestantă în Roma, pe care o socotește contra pactelor — adică tratatului politic și concordatului, pe cari le-a încheiat cu Italia — deci prin concordat Statul e obligat să nu dea voie altor confesiuni să se răspândească³²). Va să zică catolicii pretind recunoașterea dreptului de asigurare și de lățire a confesiunii lor prin ajutorul Statelor în detrimentul celorlalte culte.

(Urmează)

Ș T I R I

Locale.

Duminecă 6 Martie a. c. Sf. Liturgie a fost oficiată în catedrala noastră de Prea Onor. Domn *Andrei Ghidiu* și de diaconul episcopesc *Di Teogor Roșca*. Responsorii liturgice au fost date de „*Corul Catedral*“, condus cu o adevărată măiestrie de *Di Constantin Vladu*, prof. la Academia teologică. Datorită neobositului și zelosului conducător, acest cor pe zi ce trece, se prezintă tot mai bine pregătit.

În cadrul conferințelor aranjate de „Astra“, Dumineca trecută, în sala de gimnastică a liceului „*Traian Doda*“, înaintea unui public numeros, a conferențiat *Di Mihail Feneșan*, procuror la Tribunalul din Loc, despre „*Criminalitate. Geneză și remedii*“.

Conferențiarul, după o introducere adecuată subiectului conferinței, după ce dă definiția criminalității, trece la cauzele ei, cari sunt de ordin intern: psiho-biologice, și de ordin extern: cosmice și sociale. Cauzele psiho-biologice ale criminalității se explică prin atavism și ereditate. Ca tip al acestor cauze este criminalul înăscut. Agenții cosmici influențează și ei asupra criminalității într-o mare măsură și mai ales asupra naturii crimelor. Nu mai puțin influențează cauzele sociale. Acestea sunt cele mai frecvente cauze eficiente ale criminalității. Mizeria în care sunt condamnați să trăiască viața întreagă desmoșteniții sorții, este o puternică și invinci-

bilă cauză criminogenă. În istoricul criminologiei, cercetările asupra criminalității, având direcții deosebite, au luat naștere mai multe școli. Școala clasică — și în spiritul acestei școli sunt făcute cele mai multe din actualele coduri penale a statelor din Europa — a studiat crima în sine și nu pe criminal. Cel care a revoluționat Criminologia este marele criminolog italian *Lombroso*, care îndreaptă cercetările cauzelor criminalității asupra criminalului. Criminalul trebuie studiat pentru a ajunge la cauzele criminogene și nu crima în sine. Acest mare criminolog a creiat tipul criminalului înăscut, un rezultat fatal al atavismului, al eredității. Insistând asupra remediilor criminalității, cari sunt preventive și represive, justificându-le pe ambele, conferențiarul arată importanța instituțiilor de patronaj ai celor cari făcându-și pedeapsa în penitenciare, au fost redați societății. Aceste instituții lipsesc însă, iar societatea în loc să le întindă mână de ajutor, pentru a-i câștiga pentru ea, pe cei cari au luptat contra ei, îi primește cu dispreț. Această atitudine condamabilă duce la recidivă. Ori, nu aceasta ar fi menirea societății. Nu în felul aceasta se poate apăra contra crimelor tot mai frecvente pe zi ce trece.

Făcând o dată statistică a infracțiunilor și crimelor judecate în cursul anului 1931 la tribunalul din Loc, conferențiarul, care prin felul cum a dezvoltat subiectul conferinței sale, a putut să-și țină atent auditoriul o oră, terminând conferința, a fost răsplătit cu vii aplauze.

Apărător în procesele disciplinare ale membrilor clerului. Presbiterului *Dr. Dimitrie Cioloca*, profesor la Academia noastră teologică, întrunind condițiile cuprinse în art. 214—217 din Regulamentul de procedură al instanțelor disciplinare și judecătorești ale Bisericii ort. rom., i-s'a recunoscut calitatea și i-s'a dat voie să exercite profesiunea de apărător bisericesc.

Achitarea salariilor în restanță pe 1931. *Di C. Argetoianu*, ministrul finanțelor, în urma demersurilor făcute de către delegații preoților și învățătorilor parlamentari, a afirmat că a luat măsuri ca absolut toate restanțele de salarii ale preoților și învățătorilor vor fi achitate integral până la finea lunei Martie a. c. Delegații s'au declarat mulțumiți de răspunsul ministrului. Să sperăm ca cel puțin de data aceasta, fiind timpul, se va respecta cuvântul ministrului de finanțe. Dacă nici n'am mai spera...

Moartea lui Aristide Briand. Luni, 7 Martie a. c., a încetat din viață, la domiciliul său din Paris, *Aristide Briand*, fost ministru de externe al Franței, apostolul pacifismului. Vestea fulgerătoare morți a marelui om de Stat, a produs o profundă impresie în toate cercurile politice, atât interne cât și internaționale.

Licențiații universitari în învățământul primar. În urma avizului consiliului inspectorilor generali ai învățământului secundar, ministerul instrucțiunii a admis ca absolvenții și licențiații să poată intra în învățământul primar cu condiția de a face o practică pedagogică de 6 luni pe lângă o școală normală.

În baza cererei, ministerul instrucțiunii va repartiza pe solicitator la școlile normale unde urmează să-și facă practica pedagogică, iar apoi vor fi supuși la un examen pentru obținerea diplomei de învățător, odată cu absolvenții școlilor normale.

Absolvenții de licee sau bacalaureații, vor putea intra și ei învățători ajutoari, în conformitate cu art. 122 din legea învățământului primar.

30) și 31) I. Mihălcescu Bis. Ortod. Rom. an. 1924 pag. 735.
32) „Universul“ 1930 No. 325, 29 Dec.

† **Octogenarul preot Nicolae Popovici** din *Potoc* presb. Bisericii-Albe, s'a stins din viață, după un serviciu de 59 de ani în ogorul Domnului. Dumnezeu să-i facă parte de fericirea vecinică.

† **Preotul Patriciu Rădoi**. La încheierea foii, primim știrea că a încetat subit din viață, preotul *Patriciu Rădoi* din Obreja. Bunul Dumnezeu să-l învrednicească de fericirea celor aleși ai Săi.

De vânzare.

Cel mai vechiu restaurant din Caransebeș, Strada Paul Chinezu (fost *Radeezki*) se vinde din mână liberă.

Informațiuni la proprietarul A. Parison.

Mulțumită publică.

Neputând mulțumi fiecăruia în parte, exprimăm pe această cale, sincere mulțumiri, tuturor aceluia, cari ne-au condolat și au participat la înmormântarea scun.pului și unicului nostru fiu

Traian Borlovan

elev de liceu cl. VII-a,

care, Luni în 29 Februarie a. c., ne-a părăsit pentru totdeauna, ducând cu el, în mormânt, unica speranță a bătrânețelor noastre.

Nemângăiații săi părinți.

Convocare.

Domnii acționari ai societății Depozitul de Bebere „Dacia“ sunt invitați la

V-a adunare generală ordinară,

care se va ținea în Caransebeș, la 31 Martie 1932, la ora 10 a. m., în biroul depozitului.

ORDINEA ZILEI:

1. Alegerea a doi acționari pentru autentificarea protocolului.
2. Raportul Direcțiunii și al cenzorilor despre anul de gestiune expirat. Pertractarea bilanțului. Darea absolutului. Decidere referitor la descrierea pierderei.
3. Modificarea statutelor.
4. Alegerea cenzorilor.
5. Eventuale propuneri anunțate în conformitate cu statutele.

Caransebeș, la 10 Martie 1932.

Direcțiunea.

N. B. Conform statutelor, acționarii cari doresc a lua parte la adunarea generală, personal sau prin plenipotențiații lor, sunt obligați ca înainte de ținerea adunării generale cu 8 zile să depoziteze acțiunile lor împreună cu cupoanele scadente la cassieria noastră

Activa			Bilanț pe 31 Decembrie 1931			Pasiva		
Casa în numerar		3.611	Capital social		1,120.000			
Realității și instalațiuni		1,661.350	Creditori		1,179.229			
Mărturi		69.391						
Debitori		236.827						
Pierdere pe anul 1930	202.963							
" " " 1931	125.087	328.050						
		2,299.229			2,299.229			

Pierdere			Profit și Pierdere pe 31 Decembrie 1931			Profit		
Spese generale:			Venit brut		316.443			
salari, poșta, timbru fiscal, timbru aviativ, telefon, telegrame, spese de călătorie, rechizite de birou, luminare, asigurări etc.		324.182	Pierdere pe anul 1930	202.963				
Impozite		55.546	" " " 1931	125.087	328.050			
Dobânzi		49.645						
Casă cerc. de asig. soc.		12.157						
Pierdere pe anul 1930		202.963						
		644.493			644.493			

Caransebeș, la 31 Decembrie 1931.

Consiliul de administrație:

Millini m. p.
director, expert contabil

Dr. Dimitrie Novacescu m. p.

Frisch m. p.

L'am revidat și aflat exact Cenzori:

Simeon Filgut m. p.

Mihail Diamanstein m. p.

Zoltan Millini m. p.

„PÂRVOVANA“ INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII CA SOCIETATE PE ACȚII ÎN PÂRVOVA**Convocare.**

Domnii acționari ai băncii „PÂRVOVANA“ institut de credit și economii ca s. p. a. în Pârvova sunt invitați la a

XXV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Pârvova la 27 Martie 1932, la oarele 10 a. m. în localul institutului cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Designarea unui notar și alegerea a doi membri pentru autentificarea procesului verbal.
3. Raportul Consiliului de administrație și al Censorilor, despre agendele anului de gestiune expirat. Pertractarea și aprobarea Bilanțului, darea absoluturului. Propunerea Consiliului de administrație și al Censorilor referitor la distribuirea beneficiului net.
4. Alegerea a trei membri în Consiliul de administrație, în urma expirării mandatelor prin vechime, și unul pe durata de un an, fiind vacant prin deces.
5. Eventuale propuneri conform §-lui 11 din Statute.

Consiliul de administrație.

N. B. Domnii acționari, cari doresc a participa cu vot decisiv în persoană sau prin plenipotențiași, sunt rugați a-și depune acțiunile eventual plenipotența până la 24 Martie 1932 oarele 10 a. m. la cassa institutului. Femeile se pot reprezenta numai prin persoane cari și-au depus deja acțiunile la institut.

ACTIVA		CONTUL BILANȚULUI LA 31 DECEMBRIE 1931.		PASIVA	
Cassa în numerar		119.804		Capital de acții	400.000
Cambii de bancă	4.535.810			Capital de acții emisia V.	205.259
Cambii cu ipotecă	3.352.500	7.888.310		Fond de rezervă	314.000
Cont curent		6.000		Fond de rezervă pentru dubioase	265.000
Efecte		1		Fondul Zaharie Miulescu	100.000
Aranjament		1		Depuneri spre fructificare	
				Reescont	4.156.518
				Cont curent la bănci	1.929.750
				Dividendă nereclamată	54.394
				Spese de emisiune	38.460
				Impozit după int. de dep. și prop.	45.480
				Dobândă cuvenită anului 1932	17.603
				Beneficiu net	280.990
		8.014.116			206.662
					8.014.116

DEBIT		CONTUL PROFIT ȘI PIERDERE PRO 1931.		CREDIT	
Interese de depuneri	384.639			Report din anul trecut	5.724
Interese de reescont	397.785			Dodânzi și venite diverse	1.416.920
Interese de cont curent	31.718	814.142		Interese după efecte scutite de dare	9.900
Impozite către stat și comună		150.175			
Impozit proporțional		394			
Salare		146.400			
Chirie		12.000			
Porto poștal și telefon		19.913			
Registre, imprimare, taxe de înregistrare, spese de călătorie, spese de birou, luminat și încălzit		82.858			
Beneficiu net		206.662			
		1.432.544			1.432.544

s. s. Zaharie Miulescu
director executiv

Pârvova, la 31 Decembrie 1931.

s. s. Constantin Toplecean
cassar

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

s. s. Romulus Boldea

s. s. Izidor Tătariu
președinte

s. s. Gheorghe Usonescu

s. s. Zaharie Jurchescu

s. s. Carol Schwab

s. s. Matei Teleaga

Subsemnata Comisie de Censori am examinat și revidat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și în consonanță cu registrele institutului.

Pârvova, la 7 Martie 1932.

s. s. Ilie Draghiciu

s. s. Dănilă Laitin, președinte

s. s. Isac Hațegan

s. s. Nicolae Fișteag

s. s. Petru Baderca

s. s. Gheorghe Jurchescu

Redactor responsabil: Nicolae Cornean.

Tiparul și editura Tipografiei diecezane în Caransebeș.